

Портфоліо

Мажуги Анни,

читачки Житомирської обласної бібліотеки для дітей,

учениці 9-Б класу,

ліцею №25 м. Житомира

Я з 1 класу відвідую Житомирську обласну бібліотеку для дітей. Дуже люблю читати. Почала віршувати приблизно в 3 класі. Що мене наштовхнуло на написання перших віршків? Я хотіла подарувати своїм друзям щось особливе, щось таке, що ще не дарувала. Взагалі, я творча особистість до кінчиків свого волосся. Ще змалку мама навчила мене тримати в руках пензлик, з самого маленького віку я малювала, малювала і ще раз малювала. Проводила презентації своїх «витворів мистецтва» та майстер-класи в бібліотеці. Дорослішаючи я хотіла, щоб мої вірші почули читачі бібліотеки і мої однокласники, мали змогу помилуватися моїми малюнками до віршів. Тому я долучалась до різноманітних заходів бібліотеки, де читала свою поезію під мультимедійний супровід зі своїми малюнками до них.

У бібліотеці я неодноразово виступала перед підлітками мікрофон-студії «Кольорове слово», долучившись до майстер-класу з художнього читання, була активною відвідувачкою літературно-мистецького салону «Перехрестя віків» та творчої лабораторії юних письменників «Слово на смак».

У краєзнавчому театрі-книги «Аркадія» на поетично-музичному святі «Серенади весни», присвяченого Всесвітньому дню письменника, представляла для підлітків найкращі свої поезії з мультимедійним супроводом з авторської збірки «Світ душі».

Вірші з авторської поетичної збірки «Світ душі» Анни Мажуги

МАТУСІ

За все вдячна тобі, мамо,
В тебе вчусь всього старанно:
Смачно й добре готувати,
Хрестиком як вишивати,
Як прощати всім навколо
І не заздрити ніколи,
Як людиною зостатись,
Злу в цьому світі опиратись,
На помилках чужих вчитись,
Не скупими будь на милість,
Як з любов'ю і терпінням,
Співчуттям і розумінням

Берегти близьких і рідних,
Щоб не втратити на вік їх.
Дякую тобі матусю, каюсь за провини
І до Господа молюся кожної хвилини,
Щоб завжди прощав помилки, помагав у скруті.
Хай Всевишній зігріває у морози люті.

2018

СЕСТРИЧЦІ

Моя мила й найрідніша,
Вибач ти мене за все.
Я ціную тебе більше,
Ніж у світі будь-що ще.
Я люблю тебе і знаю,
Що найкращої ніж ти
Я на світі не зшукаю –
Моєї рідної сестри.
Знаю ти прийдеш на поміч,
Поряд будеш тільки ти,
Допоможеш і розрадиш.
Де іще таку знайти?
Я теж буду не далеко,
В скрутну мить допоможу.
Просто попроси маленька -
Я до тебе прибіжу.

ДІДУСЮ

Любий дідусю, вітаю Вас щиро,
З Днем народження Вас! Тож будьте щасливі.
Бажаю прожити Вам довгих сто літ,
Щоб Вас пам'ятав й шанував весь наш рід.
Бажаю Вам також я від душі,
Щоб здорові і сильні Ви завжди були.
А на останок я хочу сказати,
Що кращу людину годі й шукати.

ДЯДЬКУ

(танцюристу балету «Фольклорного ансамблю національного обряду
«Родослав»)

Заглянули весняні промені в вікно,
Пташки цвірінькають на гіллі,
Ми привітаємо тебе гуртом
І побажаємо любові, віри і надії,
Хай буде усе краще ніж було
Й здійсняться всі задуманії мрії.
Хай ції квіти ніжні, весняні
Тобі навіють спогади казкові,
Хай будуть прекрасними всі дні,
А вітер забере всі біди і недолі.
Із снігом розтануть всі проблеми,
А сонце буде освітлювати шлях.
На цьому світі живеш ти не даремно,

Адже даруєш радість у серцях.

Бажаємо тобі удачі й миру,

Любові, злагоди, добра,

І хай душа співає без зупину

І квітне мов сама весна!

БАТЬКАМ НА ДЕНЬ ЗУСТРІЧІ

І день у день летять роки,

Й від зустрічі п'ятнадцять років вже минуло,

А ви все вірні, як птахи

Летить у вирій. Не зважайте ні на кого!

Цей вирій є життя: колеги, рідні і батьки,

Ви разом і не страшно вам нічого.

Повагу нашу вічно заслужили ви,

Ми ваші діти й вдячні вам, мов Богу.

- О Боже, Матінко Свята, о всі святі,

Прошу, простіть провини і гріхи,

Що мама й тато вчинили мимоволі.

Будь ласочка, здоров'я дайте їм,

Щоб горя більш не знали й болі

І були вічні крізь віки,

Щоб їх нащадки пам'ятали.

Матусю, тату, сильно люблю вас,

Простіть за помилки й провини.

Яким тяжким не був би зараз час,

А ви тримайтесь, ви ж єдині.

І не ображайте один одного дарма,

І не кричіть, і не сваріться марно.
Любов, все ж, вам із вищого дана
І доля не дає її за дарма.

ПОДРУЖЦІ НАСТІ

Навчання почалось не так давно,
А осінь завітала в кожну хату,
Та День Народження твоє,
Все ж, будемо справляти.
Гуртом тебе ми привітаєм,
Легесенько за вуха потягаєм,
Без анекдотів ніхто твоїх не обійдеться,
На кожну тему дотепний жарт знайдеться.
Нехай не буде дня, щоб ти не посміхалась,
Була чарівна, гарна і щоб усе вдавалосьь.
Щоб друзів мала ти багато,
Щоб вірними були, не мали вади.
Щоб кіт твій Кузя був слухняний,
Їв деруни і пив сметану.
Щоб мрії в тебе всі збувались,
А горе і біда тебе боялись.
Так хочеться багато, що сказати,
Та все ж закінчувати треба,
Тому нехай Господь Всевишній береже тебе із неба.

МОЇЙ НАЙКРАЩІЙ ПОДРУЗІ ІРІ

НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Ірусю, люба подружко моя,

Ти найрідніша і найкраща,
Сьогодні знов тебе вітаю я
Й бажаю все, як завжди:
Щоб сонце сяяло яскраво,
Й завжди освітлювало шлях,
Пташки мелодію співали,
І щастя було у руках.
Нехай міцним буде здоров'я,
Хай буде піснею життя,
Хай усміхнеться тобі доля,
Журбі не буде вороття.
І щоб завжди була удача,
Й везіння, й успіх повсякчас,
А очі хай твої не плачуть,
Вуста дарують усмішки для нас.
І Янгол-Охоронець за плечима
Тебе врятує від усяких бід,
А кожна у твоїм житті людина
Хай залишає лиш хороший слід.
І звісно гумору побільше,
І позитиву й доброти.
Життя хай буде красивішим,
Тоді й щаслива будеш ти!

НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ
МОЄМУ ДРУГОВІ БОГДАНУ
Від серця щиро я тебе вітаю

Й найкраще хочу побажати
Хай сонце радісно сіяє,
А серцю хочеться співати.
Нехай в житті усе вдається,
Хай сум і біль геть відійде,
А у душі б'є молоде джерельце
І квітнуть квіти, як ніде.
Хай буде все, як ти захочеш,
Хай доля посміхається тобі.
Добро лиш бачать твої очі
І більш нічого на землі.
Бандури струни хай заграють
Й ведуть тебе у цім житті,
Пташки на гіллі заспівають
Та мрії здійснюються всі.
Здоров'я хочу побажати,
Щоб файним і міцним воно було
І успіхів завжди в навчанні,
В майбутньому усе щоб добре йшло.
Нехай лиш справжні друзі будуть поряд,
І зрозуміють у потрібний час.
І хай Господь і Янгол-Охоронець
Тебе від бід і горя захистять.
В цілому, я бажаю все найкраще,
Що тільки можу побажать,
І у житті, щоб все було прекрасно,
І йшло, немов по маслу, все на лад.

Ніщо так не сяє, як сонечко ясне,
Ніщо так не гріє, як рання весна

І мрія моя ніколи не згасне,
Що поряд з тобою колись буду я...

ТОБІ НА ПРОЩАННЯ

Струни бандури заграли в душі,
Я знову осінь згадала
Ту, що колись дарувала мені
Радості лиш, не печалі.
Згадаймо лише, адже нас Бог звів:
Коли прийшла в школу Господню,
Тоді перший раз мене ти зустрів,
Тенькнуло в мене щось в скроні.
Тоді ми були малі та дурні,
Нічого ще не розуміли.
Але зустріч сталась і ми почали
Дружити, як діти – грайливо.
Спілкувались, дружили і ось ти почав
Мене проводити до дому.
Напевно тоді в моїм серці лишив
Почуття геть нове не знайоме.
В душі розквітало, у серці цвіло,
Таке відчувала я вперше.
Не знаю, можливо. То дійсно було
Моє кохання найперше.
Тобі зі мною цікаво було,
Спілкувався ти вільно й відкрито,
Тоді коли снігом усе замело,
Ти дарував мені літо.
Поволі, ось так, дружба переросла

В закоханість першу, дитячу.
Смішними хай будуть щирі слова,
Хай люди сміються, що плачу.
Кохання ж не має ні часу. ні віку,
І будь-хто може відчути.
Що серце віддати він здатен навів
Людині, яку не забути.
І що, що дитина тоді я була?
Та й зараз не дуже доросла.
Не кажуть хіба: «Лиш дитина мала
Любить так сильно і просто»?
Але плине час. і вже другий рік
Мене ти немов уникаєш.
Скажи мені правду, адже це не гріх,
Зізнатися, що ти відчуваєш.
Дружили так добре, й надія була,
Що буде щось більше, ніж дружба.
Тепер лиш до мене байдужість твоя
В полон взяла серце і душу.
Сумуючи довго, у мріях жила
Й надія все поряд блукала,
Набридло усе, зрозуміла сама,
«Оревуар»: почуттям я сказала.
З тобою не бачитись в мене не вийде,
Хай буде усе, як раніше.
Як Бог посилає, так доля і піде,
Я не люблю тебе я більше.

НА СВЯТА

СВЯТВЕЧІР...

Святвечір надходить,

Лунають пісні,

Щедрівки, колядки

І сміх дітвори.

Святвечір надходить,

Зійшла вже зоря,

Ісус народився

І дзвони луна.

Святвечір надходить,

Надходить Різдво.

«Ісус народився!

Славимо Його! »

НА ДЕНЬ ВЧИТЕЛЯ

Дякуємо вчителько за творчий Ваш підхід,
Бажаємо прожити Вам щасливих сотню літ.
Нехай натхнення буде із Вами повсякчас.
Здоров'я і терпіння бажаємо для Вас.
Нехай завжди із Вами буде позитив,
Хай смуток і проблеми щезнуть вмить,
Нехай бажання буде нас навчити,
А ми Вас не забудемо і будемо любити.

УКРАЇНІ

МОВА

Рідна мова серце гріє, український теплий спів,
Українська колискова нас привчила до цих слів.
Рідна мова, рідне слово – кращого у нас нема.
На цій мові українці розмовляють вже здавна.

Моя рідна, мила мова,
Милозвучна і п'янка,
Солов'їна і співуча,
Така ніжна і дзвінка.
Я люблю тебе й плекаю.
Вчу, тому що поважаю.
Ти від золота цінніша.
Розмовляйте нею більше!

МОЛИТВА ЗА ВІЙСЬКОВИХ

Я люблю країну,
У лиху годину
Не піду я проти
Рідного народу.
Патріотка в серці,
Хоч не вдягну берці.

Я іще дитина,
Та в серці Україна.
Нас війна лякає,
Бо людей вбиває.
Ті хто там на варті
Смерті геть не варті.
З тилу помагають
Люди тим, що мають.
А чим я поможу?
Що ж я дати можу?
Я на фронт не піду,
Та й в кишнях бідно:
Ще не заробляю,
Тож грошей не маю.

Лише чотирнадцять – я іще дитина,
Та надія й віра в серці не загине,
Що навіки буде жити Україна,
Моя рідна ненька, моя Батьківщина.
Ми всі браття й сестри – про це пам'ятайте,
Як грошей немає, то молитву дайте.
Попросіть у Бога,
Щоб подав в дорогу
Мужності багато,
Щоб був брат за брата.

Хай всі б попросили,
Щоб додав їм сили
Відстоять свободу
Для свого народу.
Тож усім військовим
Поможімо словом,
Помолімось разом
І в нас буде гаслом:
«Слава Україні! -
Бог поміг нам нині!»

ДО БОГА І ДО ЛЮДЕЙ

У ЧОМУ ПРОБЛЕМА ?

Так мало в світі щирості й тепла,
Так мало ласки і любові,
Напевно, вже прийшла пора
Задуматись, що кажем мимоволі.
Як часто люди забувають
Про справжнє щастя в світі цім.
І часом навіть не згадають,
Що так любили серцем всім.
І чим дорослішають люди,
Тим більш черствіє душа їх,
І починають бачить всюди
Лише проблеми, чинять гріх.
Плюють у душу, брешуть в очі,
Мов ніж встромляють в спину нам...
Постійно користь мати хочуть

І цінності дають речам.
Забули люди вже про Бога,
Не соромно їм перед ним,
І егоїст тут кожен другий.
Скажіть, як жити далі з цим?
Будь ласка, люди, схаменіться!
Очистіть серце від золи,
Яка забруднює джерельця,
З яких роками п'єте ви.

ОДНОЛІТКАМ

Пташина, ще маленька зовсім,
Та хоче вже літати сама.
Батьків допомогти не просить,
В дорослий світ йде навмання.
Так і зростають зараз діти,
Все менше вірять у казки.
Хіба ж так тяжко зрозуміти,
Для чого в світі є батьки?
Доки в нас є татусь і ненька,
Бабуся, дід, брат чи сестра,
Сім'я в нас є хоча б маленька,
То вже людина не сама.
Тоді у неї є опора,
То вже є ті у кого враз
Вона попросить допомогу
В тяжкий й скрутний для неї час.
Як часто батько злий чи гнівний,
Або похмурий, сумний теж ?

Поради дітям непотрібні,
А помилок у нас без меж.
Звертаюсь зараз, в цю годину
Я до ровесників своїх:
«Цінуйте те, що маєте родину,
Бо це надійний оберіг».

ПОДЯЧНА МОЛИТВА

Живу і радію, тому що жива,
Що дихаю, бачу, що чую слова.
Я дякую Богу за все, що я маю,
Пріоритети розставлені, цінності знаю.
Я Богові вдячна за маму і тата,
Що є в кого мудру пораду спитати.
За сестричку маленьку, хоча й вередливу.
Спасибі, Всевишній, що маю родину.
Я дякую, Боже, за подругу вірну.
Хоч сваримось часом, але ми все ж рівні.
Я дякую також за світ цей чудовий.
Шкода лиш, що в світі у всіх різні мови.
Скажу я спасибі й за теплу оселю,
Що є в світі те, що нас робить веселим,
Що в кожного є свій талант чи мета,
Навіщо ж тоді людям дано життя?
Та найголовніше – будь вдячний Христу,
Що жертву віддав на хресті не просту.
Ісус нас усіх від гріха врятував,
Дав Царство Небесне – безцінний той дар!

ЩО ТАКЕ - БУТИ ЩАСЛИВОЮ

Стою я на колінах знову
Й до господи так кажу:
«Спасибі, Боже мій, що я здорова,
Що маю вірну подругу, сім'ю,
Що подих мій на повні груди,
Що на ногах своїх стою,
Що вуха чують звуки всюди,
А очі бачать світ, який люблю.
Я дякую за те, що не голодна
Й над головою маю дах,
Що взимку хата не холодна...»
Та щастя наше не в речах.
Чим дорослішаю, тим більше
Я розумію цінність справжню,
І байдуже, що кажуть інші,
Я знаю, що для мене краще.
Все менше маю радість з того,
Що на свята дарують речі,
Мені бракує лиш одного –
Спокою у душі і серці.
Я вдячна Богу за дарунки,
Що маю подругу й родину.
Хай інші кажуть свою думку,
Та я лиш з рідними щаслива

КАЯТТЯ АБО ВІРШ ДЛЯ ЛЮДСТВА

Господи! Боже! Поглянь на нас з неба!

Що із землею стало тепер?
Чому люди роблять не те, що треба?
Чому ж бо мир в світі давно вже помер?
Чом війни й злидні всюди панують?
Чому блуд і похоть зростають щодня?
Чом скупість й жорстокість народом керують ?
Чом багатому бідний – покірний слуга?
Земля у страшному гріху потонула,
Забувши Твої десять правил святих.
Любові й терпіння у світі бракує,
І, навіть, до рідних, до самих близьких.
Вбиває людина усе, що навколо,
Усе, що для неї з любов'ю створив.
Руйнує і нищить не тільки природу,
А й Духа у серці своїм поміж тим.
Можливо диявол, спокусник завзятий,
Людину на гріх підбиває щодня,
Але ж є і ті, які опиратись
Здатні дияволу в ім'я Отця.
Нажаль на землі таких мало зосталось,
Слабкі люди духом, а серцем черстві.
Стали під тиском чортам підкорятись,
Від Небес вже далекі, до пекла – близькі.
Поглянеш навколо і враз зрозумієш,
Що гроші затьмарили цінності всі
І ти в цьому світі ніяк не зумієш
Вернуть добро й милість в душі людські.
ЗМІ кожен день подають нам новини:
Вбивства, крадіжки, війна або бунт,
Революція, мітинг, корупція, зміни,

Полювання на звірів, забруднений ґрунт.
Екологія гине, а в Африці голод,
Технології – вгору, культура – униз.
Без опалення вдома, а на вулиці холод,
Зарплатня геть маленька, куди зміг – туди й вліз.
Бо ж роботу знайти, влаштуватись – не просто,
А вдома дружина й дитина мала.
Комунальні високі й податок знов просять,
Ціни захмарні, а грошей нема.
Кайтеся люди за гріх, за провини,
Кайтесь за зло і за душі черстві.
Просіть щоб Господь пробачив людині,
Щоб дав другий шанс Він цій грішній землі.

